

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXIX. Hoc in munere unam Dei gloriam præ oculis habet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

vum hunc Concionatorem tam avidè libentèrque audit, ut profite retur, se absque tædio ad plures horas dicentem auditurum, & eùm aliquando catarrho præpeditus adesse & audite perorantem non posset, è Præsulis sibi Assistentibus vocatum aliquem iussit attentè audire, ut subinde repetere audita posset; ut re ipsa est factum. Sed multo longiùs progressa est Pastoris Optimi erga P. Paulum voluntas & benevolentia; eùm sæpe illum admitteret & vocaret ad longa, & confidentiæ plena alloquia, gravia eidem & summi momenti negotia committeret; crebra delicatàque munera misisset, tot aliis argumentis amorem, ac æstimationem demonstraret, ut Aula inde non absque fundamento videretur arguere, id agere suam Sanctitatem, ut virum ad eum dignationis gradum proveheret, quò sublimiorem Ecclesia, post supremum Caput, non habet.

§. XXXIX.

Hoc in munere unam DEI gloriam præ oculis habet.

TAm secundus rerum cursus abjectissimè de se sentientem Patrem nequaquaquam extulit, nec in transversum hæc à puppi aura eum vel tantillum egit; idem in tanta mutatione, qui fuerat, erat, procul remotus ab omni etiam umbra fastus, reverens, & affabilis erga omnes, osor simulationis; nihilque præterea spectans, quàm Pontificis obsequium, & divini gloriæ incrementum. Hinc cum vel illud, vel ista id poscere videbantur, non tantum nunquam se abstinuit ab iis dicendis, agendisve, quæ, si politica prudentiæ momentis res librarentur, spes omnes crescendi, & sua

fua promovendi commoda, abrumpere poterant; sed deliberatâ industriâ majore multo vigore & ardore ad illa promovenda incubuit: cùm satis sciret, tanto se minùs carum gratùmque DEO futurum, quo magis vel sibi, vel mortaliùm cuiquam placere studuisset. Mirum proin videri non debet, si quò feliciùs in Aula ejus ibant res, & majora sumebant incrementa, Pater, altè in animum demissis sanctis suis axiomatis, tanto ardentius ad sacras denuo Excursionones anhelaret; sic ut sæpius dicere auditus sit: Nihil majoris favoris aut beneficij conferri in se à Summo Pontifice posse, quàm si permetteretur suas illas ad Excursionones redire: O quàm, aiebat, celeriter Româ me subducerem! Hanc in rem ad amicum quemdam suum scripsit; Se ex quo remotus ab Excursionum ministerio fuit, nec unum diem lætum egisse. Quin fassus non paucis est, nullum abire diem, quo non miseriam hanc suam deploraret; nec deest qui asferat à se se visum, cùm amarissimè fleret, & noxis suis adscriberet, quæ illum felici illa sorte sua indignum reddidissent.

§. XXXX.

Theologus Pontificius eligitur.

Mortuus interim est Romæ 15. Decemb. anni illius 1692. P. Nicolaus Maria Pallavicinus Societatis JESU Sacræ Pœnitentiariæ, quamvocant, Theologus, & Episcoporum Examinator. Quamprimum Summo Pontifici mors ista innotuit, nullo alio impellente utramque hanc provinciam in P. Paulum transtulit; qui ad eum quidem confestim accessit gratias pro honore in se collato

L

acturus: